

[https://doi.org/10.31891/2308-4081/2024-14\(1\)-11](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2024-14(1)-11)

Кандидат педагогічних наук, доцент, **ОЛЕСЯ САДОВЕЦЬ**
Хмельницький національний університет, Україна
E-mail: sadovetso@khmnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-8603-8952>

**ПРАКТИКА ПОЄДНАННЯ МІКРОВИКЛАДАННЯ
ТА СТУДЕНТСЬКОГО КОУЧИНГУ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: АНАЛІЗ ДОСВІДУ ІНДОНЕЗІЇ**

АНОТАЦІЯ

У статті проаналізовано практику поєднання мікрОВИКЛАДАННЯ з студентським коучингом під час професійної підготовки майбутніх учителів англійської мови у досвіді Індонезії (на прикладі університету Universitas PGRI (м. Семаранг)). Основна мета аналізу індонезійського досвіду – показати як ця модель професійної підготовки може бути використана для покращення якості майбутньої професійної діяльності вчителів англійської мови та розвитку їх педагогічної компетентності. Якісний аналіз дослідження показав ряд переваг такої моделі професійної підготовки, а також дав змогу окреслити проблеми, які можуть виникнути під час її впровадження, а кількісний аналіз даних забезпечив статистичне підтвердження для якісних висновків. У результаті дослідження було сформульовано рекомендації щодо ефективної організації й здійснення мікрОВИКЛАДАННЯ з паралельним коучингом студентів для підвищення їх педагогічної компетентності, а також кращого розуміння переваг цієї моделі навчання. Проаналізований досвід індонезійського університету дає поштовх для розробки інноваційної методики викладання англійської мови на рівні вищої школи.

Оцінка ефективності мікрОВИКЛАДАННЯ в університеті Universitas PGRI (м. Семаранг) демонструє високий рівень задоволення учасників цією моделлю навчання, а також позитивне сприйняття ними студентського коучингу. Крім того, експериментальне дослідження показало значне підвищення рівня педагогічної компетентності студентів після впровадження досліджуваної моделі професійної підготовки.

Зроблено висновок, що поєднання мікрОВИКЛАДАННЯ зі студентським коучингом має потенціал для розвитку педагогічної компетентності майбутніх викладачів англійської мови, оскільки воно є практико орієнтованою моделлю навчання, але лише за умови забезпечення належного зворотного зв'язку та чітких критеріїв оцінювання. Вважаємо за доцільне звернути особливу увагу на сформульовані рекомендації щодо впровадження мікрОВИКЛАДАННЯ (необхідність підготовчого етапу, належна організація симуляційного класу та оцінка й рефлексія після мікрОВИКЛАДАННЯ) та окреслені проблеми його реалізації (зменшення відчуття новизни, відмінність симуляційного уроку від реального; недосконалість менеджменту мікрОВИКЛАДАННЯ; відсутність стандарту оцінювання). Вирішення останніх становить перспективи наших подальших наукових пошуків.

Ключові слова: мікрОВИКЛАДАННЯ, студентський коучинг, педагогічна компетентність, викладання англійської мови, професійна підготовка, Індонезія.

**COMBINING MICROTEACHING AND PEER COACHING
IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF ENGLISH TEACHERS:
EXPERIENCE OF INDONESIA**

ABSTRACT

The article analyzes the practice of combining students' microteaching with peer coaching in the experience of the Indonesian university Universitas PGRI (Semarang). The main purpose of the analysis is to show how this model of professional training of prospective English language teachers can be used to improve the quality of their future professional activities and develop their pedagogical competence. Qualitative analysis of the study showed a number of advantages of this model of professional training and made it possible to outline problems that may arise during the implementation of this innovative pedagogical approach, while quantitative data analysis provided statistical support for qualitative conclusions. In the result of the study, recommendations were outlined for the effective implementation of students' microteaching with peer coaching to improve their pedagogical competence, as well as provide better understanding of the advantages of this model of studying. The analyzed experience of the Indonesian university provides an impetus for the development of an innovative method of teaching English at higher school.

The evaluation of the effectiveness of microteaching at Universitas PGRI (Semarang) demonstrates a high level of participants' satisfaction with this learning model, as well as their positive perception of peer coaching in the process of microteaching and their professional training in general. In addition, the level of students' pedagogical competence after the introduction of microteaching model with the use of peer coaching is reported to be significantly higher than before.

It is concluded that students' microteaching with peer coaching has the potential to develop the pedagogical competence of prospective teachers of English, as it is a practice-oriented learning model, but on the condition of providing clear feedback and evaluation criteria. We consider it relevant to pay special attention to the outlined recommendations regarding the introduction of microteaching. They include the need for a preparatory stage, proper organization of the simulation class, and assessment and reflection after microteaching. Of special interest are the specified problems of its implementation (reduction of the feeling of novelty, the difference between the simulated lesson and the real one; imperfect microteaching management; lack of an evaluation standard for microteaching). We consider it necessary to conduct further research aimed at finding solutions to the problems.

Keywords: *microteaching, peer coaching, pedagogical competence, English language teaching, professional training, Indonesia.*

ВСТУП

Затребуваність високого рівня володіння англійською мовою як іноземною у сучасних умовах призводить до підвищення вимог до рівня професіоналізму її викладання. Усі ЗВО несуть відповідальність за те, щоб їхні студенти – майбутні педагогічні кадри – володіли відповідними професійними знаннями та навичками для якісного викладання англійської мови. Відповідно, відбувається постійний пошук оптимальних форм і методів професійної підготовки, які враховують освітні інновації, сучасні технології і реалії розвитку суспільства. Однією з моделей професійної підготовки, яка зарекомендувала себе як ефективний підхід до підвищення

педагогічної компетентності майбутніх учителів англійської мови, є мікрвикладання, у процесі якого студенти проходять своєрідну структуровану педагогічну практику, яка оцінюється іншими студентами та викладачами. Цей підхід не тільки дає можливість практичного навчання, а й сприяє професійній співпраці, взаємному навчанню та самоаналізу. Проте, незважаючи на той факт, що мікрвикладання зарекомендувало себе як ефективний підхід до розвитку педагогічної компетентності, дослідження щодо його реалізації у ЗВО все ще обмежені. У зв'язку з цим виникає потреба звернення до досвіду зарубіжних країн, які активно впроваджують цю модель професійного навчання. У ході нашого дослідження увагу привернули ЗВО Індонезії, які широко практикують мікрвикладання, при цьому поєднуючи його зі студентським коучингом.

ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА І МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Проблема ефективної підготовки майбутніх учителів до здійснення якісної професійної діяльності і підвищення їх педагогічної компетентності висвітлена у працях таких учених, як А. Комкова (A. Komkova), Дж. Маккаллаг (J. McCullagh), С. Фаріас (C. Farias), Дж. Філо (G. Filho), В. Харн (B. Harn), С. Чан (C. Chan) та інших. Питанню мікрвикладання у підготовці майбутніх вчителів присвятили свої праці Р. Леніган (R. Lenihan), Х. Лі (H. Li), З. Луо (Z. Luo), О. Маккормак (O. McCormack), Д. Одо (D. Odo), Р. Сагардін (R. Sahardin), Дж. Тіан (J. Tian), Дж. О'Флегерті (J. O'Flaherty), Р. Хандайяні (R. Handayani), Дж. Чанг (J. Zhang) та ін. Використання студентського коучингу для розвитку професійної компетентності майбутніх учителів розглядали К. Акерман (K. Askerman), Н. Браувер (N. Brouwer) та К. Мердекаваті (K. Merdekawati).

У ході дослідження використано комплекс теоретичних методів, серед яких: аналіз і синтез опрацьованої інформації, інтерпретація ключових понять дослідження, систематизація та узагальнення результатів дослідження, а також описовий метод.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета дослідження полягає у вивченні індонезійського досвіду поєднання мікрвикладання зі студентським коучингом та формулюванні рекомендацій щодо його оптимального впровадження в університетах інших країн.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Теорія викладання англійської мови у вищій школі базується на принципах інтегрованого навчання, яке включає спілкування, взаємодію та урахування контекстності навчання. Основним підходом до викладання англійської мови є комунікативний підхід, який робить акцент на використанні мови в реальних комунікативних ситуаціях. У навчанні говоріння, наприклад, викладачі англійської мови можуть використовувати симуляції дискусій, рольові ігри або спільні проекти в групі, які дозволяють студентам активно взаємодіяти і спілкуватися англійською мовою. Крім того, сучасна теорія й методика викладання англійської мови у вищій школі обов'язково включає інтеграцію технологій у навчання. Викладачі використовують різні технологічні засоби і платформи, такі як онлайн-застосунки для навчання, інтерактивні мультимедіа або ігрові навчальні платформи, щоб підвищити активність студентів і презентувати матеріал у цікавий спосіб. Метою усіх цих підходів в теорії й методиці викладання англійської мови є створення навчального середовища, сприятливого для розвитку мовних навичок, легкого та швидкого закріплення змісту навчального матеріалу та вільного спілкування англійською мовою (Brouwer, 2022). Усьому цьому мають вчитися майбутні вчителі англійської мови у процесі своєї професійної підготовки і бути готовими передавати

отримані знання й демонструвати свої професійні вміння школярам під час своєї майбутньої професійної діяльності. Починати робити це вони мають ще у процесі професійної підготовки у ЗВО у формі проведення власних мікроуроків, тобто під час мікровикладання.

Мікровикладання – це модель професійної підготовки майбутніх учителів англійської мови, яка дозволяє їм розвивати свої професійні навички через цілеспрямований практичний досвід симуляції викладання у формі короткого уроку для студентів своєї або ж іншої групи. Після завершення уроку відбувається сеанс рефлексії та саморефлексії, який допомагає майбутнім учителям оцінити ефективність проведеного уроку, визначити аспекти, які потребують удосконалення, і спланувати стратегії для покращення викладання у реальних умовах. Під час мікровикладання, майбутній вчитель отримує зворотній зв'язок від інших учасників мікровикладання (студентів, які виступають у ролі учнів, студентів інших груп чи курсів та своїх викладачів), має відповідати на їхні запитання і реагувати на коментарі. Використовуючи цей підхід, майбутні вчителі можуть поступово розвивати свої педагогічні навички, отримуючи миттєвий зворотний зв'язок, і, таким чином, здійснювати рефлексію цілеспрямованого навчання (Chan, 2023; Komkova, 2022).

Особливістю мікровикладання в індонезійських університетах є те, що воно обов'язково передбачає детальний аналіз уроку, зокрема ефективності й доцільності використаних форм і методів навчання, обговорення можливостей покращення уроку та власне його оцінювання. Після завершення уроку «студент-викладач» та інші учасники мікровикладання («студенти-учні» та спостерігачі) разом визначають стратегії покращення викладання з перспективою на майбутнє (Luo & Li, 2024). Досвід Індонезії передбачає, що студент, який провів урок, обов'язково має повторити цей досвід у майбутньому, щоб перевірити наскільки він врахував попередні зауваження та побажання інших учасників мікровикладання, і чи стали його уроки більш продуктивні. Завдяки співпраці та обговоренням з іншими учасниками мікровикладання, студенти можуть поступово вдосконалювати свої педагогічні й методичні навички та розвивати глибше розуміння принципів ефективного навчання в контексті викладання англійської мови. Така співпраця з іншими студентами називається студентським коучингом. Загалом, коучинг – це співпраця між професіоналами (у нашому випадку – майбутніми професіоналами) в певній галузі, які надають один одному підтримку і зворотний зв'язок для покращення професійної діяльності (Farias, 2022; Filho, 2023). Прикладом застосування коучингу в освітньому контексті є випадки, коли більш досвідчений педагог працює разом з молодшим(ою) колегою над розвитком його/її професійної компетентності. Вони можуть проводити взаємні спостереження уроків, рефлексивні зустрічі для аналізу педагогічної практики та надавати конструктивний зворотний зв'язок для підвищення ефективності навчання (Askerman, 2023). Коучинг дозволяє педагогам (майбутнім педагогам) розробити нові стратегії навчання, визначити сильні та слабкі сторони власної педагогічної діяльності та глибше зрозуміти теорію освіти й передовий практичний досвід. Це є співпраця у сприятливому навчальному середовищі, де вчителі можуть рости та вдосконалюватися професійно через взаємодію з колегами. Таким чином, коучинг відіграє важливу роль не лише в розвитку педагогічних навичок, а й у покращенні результатів навчання учнів і підвищенні якості освіти у цілому (Odo, 2022).

У контексті досвіду Індонезії студентський коучинг базується на взаємовигідних відносинах, проходить у невимушеній атмосфері для спілкування та

обміну думками і забезпечує безперервний професійний розвиток. При цьому важливе значення має «аналіз сприйняття» студентами досвіду мікровикладання (як з боку студента, який проводив урок, так і з боку студентів-учнів або студентів-коучів) (Ambarini et al., 2024). В освітньому контексті, метод «аналізу сприйняття» часто застосовується до студентів, викладачів або інших стейкхолдерів для з'ясування того, як вони сприймають різні аспекти навчання, викладання чи освітнього середовища (Harn, 2020). Приклад застосування аналізу сприйняття в освіті – це використання опитування, анкетування або спостереження для оцінки сприйняття студентами конкретної форми, методу або підходу до навчання, визначення ними їх переваг чи недоліків, висловлення пропозицій для їх покращення (O'Flaherty et al., 2023).

Завдяки аналізу сприйняття можна отримати цінні дані про індивідуальне чи групове сприйняття досвіду навчання, адаптувати підходи до нього для кращої відповідності потребам, уподобанням та інтересам студентів. Крім того, аналіз сприйняття також може допомогти в оцінці переваг чи недоліків освітньої програми або певного виду діяльності, а також розробці стратегій більш ефективної організації навчання. Таким чином, аналіз сприйняття відіграє вирішальну роль у прийнятті обґрунтованих рішень щодо вдосконалення освітнього процесу. Саме тому в Індонезії мікровикладання передбачає паралельний коучинг студентів, який базується саме на аналізі сприйняття.

Загалом, в індонезійському університеті Universitas PGRI (м. Семаранг) ця модель професійної підготовки була розроблена на основі експериментального дослідження з поєднанням якісного та кількісного підходів для отримання повного розуміння ефективності мікровикладання з використанням студентського коучинга. Дослідження проводилося серед майбутніх учителів англійської мови. Якісний підхід передбачав детальні опитування учасників мікровикладання, щоб проаналізувати їхнє сприйняття цієї моделі професійного навчання. З іншого боку, кількісний підхід передбачав збір даних через анкетування, розповсюджене серед усіх учасників мікровикладання. Воно мало на меті більш системний аналіз рівня ефективності та переваг мікровикладання з використанням студентського коучингу. Відкриті запитання в анкетах дозволили учасникам надати більш детальні відповіді, які потім можна було якісно проаналізувати. Кількісні дані анкетування були проаналізовані за допомогою описових статистичних методів, таких як частотний, середній і відсотковий аналіз, який дає більш детальну картину сприйняття та визначення рівня ефективності моделі мікровикладання. Крім того, використання кореляційних тестів дозволило дослідникам встановити зв'язок між активністю учасників у моделі мікровикладання та розвитком їх педагогічної компетентності. Інтеграція якісних і кількісних даних на етапі інтерпретації та обговорення допомогли дослідникам побудувати більш цілісну картину розуміння переваг моделі мікровикладання з використанням коучингу студентів (Tian, 2015; Merdekawati, 2022).

Для з'ясування ефективності досліджуваної моделі професійного навчання, перш за все, були порівняні показники ефективності трьох уроків мікровикладання в Universitas PGRI (м. Семаранг) в трьох різних групах студентів. Експеримент показав, що різниця між показниками ефективності кожної групи не є суттєвою і знаходиться у відносно близькому діапазоні.

По-друге, на основі якісних і кількісних методів, були оцінені сприйняття та задоволеність учасників досвідом мікровикладання. Опитування стосувалося таких аспектів: рівень задоволення учасників процесом і результатами мікровикладання;

загальна оцінка ефективності цієї моделі навчання; переваги використання студентського коучингу при мікровикладанні; перспективи удосконалення подальшої практики викладання на основі досвіду мікровикладання. Результати оцінювання свідчать про високий рівень задоволеності учасників цією моделлю навчання. Більшість з них позитивно оцінили свій досвід співпраці з іншими студентами і відмітили позитивні зміни у якості їх викладацької діяльності (Ambarini et al., 2024; Zhang, 2013).

По-третє, результати дослідження показали, що є суттєва позитивна кореляція між активністю участі студентів у мікровикладанні (у будь-якій ролі – чи то як учень, чи як коуч, чи як власне викладач) і підвищенням їх педагогічної компетентності. Це означає, що чим активніше студенти брали участь у мікровикладанні, тим більше вони відчували позитивні зрушення у власній практиці викладання англійської мови. У процесі дослідження було визначено такі рівні участі: мінімальний – дуже низький рівень участі; обмежений – участь є, але не достатньо активна; помірний – більш-менш активна участь у мікровикладанні; значний – активна участь у діяльності; екстенсивний – дуже активна участь; повний – оптимальний і комплексний рівень участі в усіх аспектах діяльності (Ambarini et al., 2024; McCullagh, 2012).

Кореляційний аналіз даних показав, що учасники, які продемонстрували високий рівень участі, зокрема «екстенсивний» і «повний», зазнали значного підвищення професійної компетентності.

По-четверте, було порівняно рівень компетентності майбутніх учителів з викладання англійської мови до та після проведення уроку мікровикладання у трьох різних групах. Розвиток педагогічної компетентності вимірювався за попередньо визначеною шкалою, а результати представлені у вигляді середнього значення разом із стандартним відхиленням для кожної групи. Результати аналізу свідчать про значне підвищення рівня педагогічної компетентності майбутніх учителів англійської мови в Universitas PGRI у результаті мікровикладання з використанням коучинга студентів (Ambarini et al., 2024).

Загалом результати дослідження свідчать про переваги та ефективність мікровикладання зі студентським коучингом у контексті викладання англійської мови у ЗВО, а також наголошують на важливості участі студентів-майбутніх учителів у такій моделі навчання для досягнення кращих результатів у майбутній професійній діяльності. Аналіз даних свідчить, що мікровикладання з використанням коучингу має високий потенціал, добре сприймається студентами і може бути легко реалізованим у професійному навчанні. Більш того, незначна різниця між оцінками ефективності кожної групи і її знаходження в межах відносно близького діапазону свідчить про те, що незважаючи на рівень знань і підготовки студентів, а також зумовленість іншими факторами, ця модель навчання є ефективною. Водночас, очевидною є необхідність урахування факторів, які впливають на ефективність цієї моделі професійного навчання. У результаті дослідження, проведеного в університеті м. Семаранг (Індонезія), були сформульовані рекомендації щодо ефективної реалізації мікровикладання:

1. **Необхідність підготовчого етапу.** Підготовка є дуже важливою, і від неї безпосередньо залежить якість та ефективність мікровикладання. Вона включає кілька кроків. Перш за все, студент-викладач має поновити у пам'яті основи теорії та методики навчання мови, які викладалися їм в межах різних компонентів освітньої програми (з педагогіки, психології, теорії навчання мови, педагогічної майстерності,

методики викладання тощо). Крім того, студенти мають добре володіти англійською мовою професійного спрямування (для викладання), щоб налагодити конструктивне професійне спілкування англійською зі своїми потенційними учнями. По-друге, має бути розроблено два плани уроку (стислий і детальний). Стислий план уроку включає основну навчальну інформацію, зміст, мету уроку, рівень складності, засоби навчання, основні етапи, тощо. Детальний план в основному зосереджений на описі всіх етапів уроку, включаючи письмові інструкції англійською мовою до завдань, очікувані питання «учнів», теоретичне обґрунтування кожного кроку тощо (Farias, 2022). Урок має бути проведений згідно з навчальною програмою, за встановленим підручником, відповідно до теми, що викладається. Мають бути продумані групові й індивідуальні форми роботи, а час має бути чітко розподілений на кожен вид діяльності. Зазвичай, на підготовку до такого уроку йде не менше двох тижнів. Перед проведенням уроку студент має обговорити його зі студентами-коучами та власним викладачем, щоб своєчасно скорегувати план уроку.

2. Організація класу. У мікровикладанні організація класу в основному включає в себе відповідну манеру спілкування вчителя та учнів, виконання багатьох функцій одночасно (multitasking), раціональність і швидкість прийняття викладацьких рішень тощо. Усе це є необхідною професійною якістю вчителя англійської мови та важливим фактором для контролю порядку в класі. При мікровикладанні, через хвилювання, деяким студентам може бракувати зорового контакту, ентузіазму, що потрібно враховувати заздалегідь. Крім того, у процесі організації класу, вчителі мусять одночасно виконувати багато функцій, таких як інструктор, фасилітатор, наставник, учасник певних форм роботи, тощо, що теж має бути передбачено при підготовці. Важливою є мова викладання і надання чітких, точних і недвозначних інструкцій до виконання завдань англійською мовою. Для цього, майбутні вчителі мають розвивати у собі ці навички ще під час власного навчання – слідкувати за своїми викладачами, роблячи записи і запам'ятовуючи типові вирази і фрази для надання інструкцій до завдань. Як уже зазначалося раніше, важливою є раціоналізація прийняття рішень у класі. Через відсутність педагогічного досвіду студентам часто важко передбачити і вирішити деякі проблеми, і часто вони є безпорадними при вирішенні непередбачуваних ситуацій, наприклад, вони не можуть скоригувати план уроку через непередбачувані зміни у ході самого уроку. Для забезпечення раціональності рішень вчителю необхідно знати свою аудиторію, зміст і цілі навчання, бути впевненим у власних знаннях та швидко і критично мислити (Ambarini et al., 2024).

3. Оцінка та рефлексія після мікровикладання. Обґрунтована оцінка є важливою і незамінною частиною мікровикладання, адже вона покликана допомогти студентам зрозуміти сильні і слабкі сторони власної практики викладання для подальшого розвитку. При цьому важливою є оцінка викладача. Після уроку мікровикладання викладач-супервізор повинен дати свій відгук щодо уроку та його організації, відповідності змісту навчання, використання англійської мови та основ методики викладання. Викладач має оцінити мовні навички майбутнього вчителя (вимову, інтонацію, усні висловлювання тощо), базові навички викладання (спілкування в класі, методи викладання, використання дошки, мультимедійного програмного забезпечення тощо), відповідність уроку поставленій меті. Відгук має головним чином підбадьорювати студентів і не зменшувати їх ентузіазм. По-друге, урок має бути оцінений студентами-коучами, які можуть дати відгук безпосередньо після уроку або пізніше, переглянувши відеозапис уроку, що є досить поширеною

практикою в університетах Індонезії, а потім провести індивідуальне чи колективне обговорення для об'єктивного оцінювання уроку відповідно до стандартів оцінювання мікрвикладання. Вони також можуть використовувати блоги, форуми, групи та інші сучасні мережеві платформи для обговорення і оцінки. По-третє, важливою є самооцінка та рефлексія власне студента-вчителя. Після мікрвикладання майбутні вчителі мають переглянути відео свого уроку та дати йому власну оцінку, узагальнити переваги та недоліки. Крім того, вони можуть порівняти свою оцінку з оцінкою коучів, щоб здійснити рефлексію викладання з різних вимірів (Sahardin, 2020).

У результаті дослідження були окреслені й проблеми мікрвикладання, які варто враховувати:

– зменшення відчуття новизни. Мікрвикладання є захопливою формою навчання майбутніх учителів, але після кількох спроб їхній ентузіазм і заохочення можуть зменшитися, студенти легко звикають до цієї форми роботи. Відповіді на питання студентів-коучів і викладачів, збір і аналіз відгуків, обговорення і дискусії поступово стають програмно-формулярним актом;

– відмінність симуляційного уроку від реального. При мікрвикладанні симуляційний урок англійської мови передбачає, що близько 10 студентів формують імітований клас, але клас справжньої середньої школи налічує 20, а іноді й 30 учнів, тому відмінність між симуляційним і реальним уроком очевидна. Крім того, студент, виступаючи в ролі вчителя, працює у групі однолітків, тому відповідь на питання, навіть важке, може бути успішно скооперована, чого не буде у реальному класі. Тому навіть якщо студенти досягають успіху в змодельованому класі, вони все одно можуть виглядати збентеженими та не виконати план уроку й поставлені цілі у реальному класі;

– недосконалість менеджменту мікрвикладання. Перш за все, в більшості університетів мікрвикладання офіційно не передбачено освітніми програмами як форма навчання, тому йому не приділяється достатня увага. Студентам не вистачає часу на належну підготовку. По-друге, мікрвикладання несе додаткове навантаження на власне викладачів, які є супервізорами цього процесу, і потребує великої кількості їх часу і енергії. Щоб вирішити ці проблеми, слід включати мікрвикладання у навчальні програми і плани, формувати графік проведення цих уроків та відповідно керувати цим процесом (Handayani, 2022);

– відсутність стандарту оцінювання мікрвикладання. Через недостатню організованість цієї форми роботи, викладачі-супервізори використовують різні критерії оцінювання, що робить цей процес не зовсім прозорим і об'єктивним. При плануванні мікрвикладання, повинна бути встановлена система оцінювання, щоб проводити його злагоджено та ефективно.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК

У дослідженні проаналізовано ефективність мікрвикладання з використанням коучингу студентів для розвитку педагогічної компетентності майбутніх викладачів англійської мови у контексті університету PGRI, м. Семаранг, Індонезія. Результати виявили високий рівень задоволеності учасників і позитивне сприйняття ними цієї моделі навчання. Аналіз також виявив значний позитивний зв'язок між активністю участі в мікрвикладанні і покращенням професійної компетентності майбутніх викладачів англійської мови. Ці висновки є основою для вдосконалення освітніх програм для викладачів англійської мови і розробки навчальних планів і програм з урахуванням моделі мікрвикладання. Окрім того, результати дослідження свідчать

про доцільність використання студентського коучингу під час мікрвикладання для більш детального аналізу симуляційного уроку і оцінки його з трьох вимірів – власне викладача-наставника, студентів-коучів та студента-викладача.

З'ясовано, що рівень сформованості педагогічної компетентності майбутніх вчителів англійської мови після впровадження моделі мікрвикладання з використанням студентського коучингу є досить високий.

Водночас, це дослідження також має обмеження, які необхідно враховувати. По-перше, відносно невеликий розмір вибірки може обмежити об'єктивність цих висновків. Крім того, це дослідження обмежено одним навчальним закладом, тому результати можуть різнитися в інших освітніх контекстах. Застосування якісних і кількісних методів, хоча й забезпечує об'єктивність і всебічність, водночас може створити проблеми в інтерпретації та аналізі даних. Тому для майбутніх досліджень рекомендується розширити вибірку, брати до уваги різноманітні освітні контексти та застосовувати більш складні методи для аналізу даних задня посилення валідності та надійності результатів дослідження.

Зроблено висновок, що мікрвикладання має потенціал для розвитку педагогічної компетентності майбутніх викладачів англійської мови, оскільки воно є практичною формою роботи, але лише за умови забезпечення чіткого зворотного зв'язку та критеріїв оцінювання. Вважаємо за доцільне звернути особливу увагу на сформульовані рекомендації щодо впровадження мікрвикладання та окреслені проблеми його реалізації, вирішення яких становить перспективи наших подальших розвідок, зокрема в університетах інших країн. Окремим аспектом подальшого дослідження є визначення чітких критеріїв оцінювання мікрвикладання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ackerman, K. B. (2023). The effectiveness of a peer coaching intervention on co-teachers' use of high leverage practices. *Preventing School Failure*, 67 (1), 27–38. <https://doi.org/10.1080/1045988X.2022.2070591>
2. Ambarini, R., Yuliarsi, I., Sukarno, S. & Faridi, A. (2024). Peer Coaching-Based Microteaching Lesson Study Model to Enhance English Teaching Competence: A Perception Analysis Among Prospective Teachers. <https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.4798800>.
3. Brouwer, N. (2022). Activating learners: The impact of peer coaching with video on teaching and learning. *Using Video To Develop Teaching*, 212–297.
4. Chan, C. K. Y. (2023). Students' voices on generative AI: perceptions, benefits, and challenges in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(1). <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00411-8>
5. Farias, C. (2022). Implementing Learner-Oriented Assessment Strategies. *Learner-Oriented Teaching and Assessment in Youth Sport*, 145–161. <https://doi.org/10.4324/9781003140016-15>
6. Filho, G. (2023). Developing Teamwork with the aid of Reflection. *International Symposium on Project Approaches in Engineering Education*, 13, 192–201.
7. Handayani, R. D. (2022). Online microteaching lesson study: a recipe to enhance prospective physics teachers' pedagogical knowledge. *International Journal for Lesson and Learning Studies*, 11(3), 221–234. <https://doi.org/10.1108/IJLLS-02-2022-0017>
8. Harn, B. (2020). Developing critical thinking and reflection in teachers within teacher preparation. In *Research Anthology on Developing Critical Thinking Skills in Students* (pp. 232–251). <https://doi.org/10.4018/978-1-7998-3022-1.ch014>

9. Komkova, A. (2022). Foreign Language Learning Environment: A Case Study of STU. *Lecture Notes in Networks and Systems*, 403, 429–437. https://doi.org/10.1007/978-3-030-96383-5_48
10. Luo, Z., & Li, H. (2024). Competence, preparation, and relaxation: Contributing factors to EFL student teachers' self-efficacy and teaching performance in microteaching training. *Heliyon*, 10(4). <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e26216>
11. McCullagh, J. F. (2012). How can video supported reflection enhance teachers' professional development? *Cultural Studies of Science Education*, 7(1), 137–152. <https://doi.org/10.1007/s11422-012-9396-0>
12. Merdekawati, K. (2022). Peer feedback impact on teaching skills. *AIP Conference Proceedings*, 2645. <https://doi.org/10.1063/5.0113866>
13. Odo, D. M. (2022). An action research investigation of the impact of using online feedback videos to promote self-reflection on the microteaching of preservice EFL teachers. *Systemic Practice and Action Research*, 35(3), 327–343.
14. O'Flaherty, J., Lenihan, R., Young, A.-M., & McCormack, O. (2023). Developing Micro-Teaching with a Focus on Core Practices: The Use of Approximations of Practice. *Education Sciences*, 14.
15. Sahardin, R. (2020). The obstacles faced by EFL students in the microteaching course. *International Journal of Language Studies*, 14(4), 39–50. <https://drive.google.com/file/d/1Esr37Ff1LRxjcGRtghcfoO4emfOaXK13/view>
16. Tian, J. (2015). *Reform Research of Microteaching Based on Vocational Education*. https://www.researchgate.net/publication/300915118_Reform_Research_of_Microteaching_Based_on_Vocational_Education.
17. Zhang, J. (2013). A Research on Teaching Skill Training under the Environment of Information Technology – Application of Microteaching Method. *Software Guide*, 8, 184-186.